

Sygn. akt **V Ca 2305/12**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Wojtysiak
Sędziowie:	SSO Agnieszka Fronczak (spr.) SSO Maja Smoderek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Małgorzata Andrychowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

z powództwa K. H.

przeciwko P. M.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego P. M.

przeciwko K. H.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda głównego

od wyroku Sądu Rejonowego (...)w Warszawie

z dnia 14 marca 2012 r., sygn. akt I C 1701/10

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od K. H. na rzecz P. M. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej;**

3. **nakazuje pobrać od K. H. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego (...)w Warszawie kwotę 568 (pięćset sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem uzupełnienia opłaty od apelacji.**

Sygn. akt V Ca 2305/12

UZASADNIENIE

K. H.– ostatecznie precyzując swe stanowisko – domagał się zasądzenia od P. M.na swą rzecz kwoty 6.418,25 zł z tytułu wykonanych prac w lokalu pozwanego. Powód wniósł dodatkowo o zasądzenie na swą rzecz kwoty 2.430,00 zł tytułem prac związanych z zawieszeniem luster, wywiezieniem gruzu, na co nie została wystawiona faktura. Wniósł także o oddalenie powództwa wzajemnego w całości. W przypadku kosztów postępowania wystąpił o rozłożenie ich po połowie. W uzasadnieniu wskazał, że od dnia 03.09.2009 r. przeprowadzał pracę remontowe w mieszkaniu należącym do pozwanego. Pozwany nie wykazywał woli, by regulować należności za lokal, często zmieniał koncepcje co do sposobu wykonania prac remontowych. Zdaniem powoda, P. M.nie kwestionował jakości wykonanych przez niego prac, o postępie których był informowany na bieżąco, poprzez korespondencję mailową.

Pozwem wzajemnym P. M.wniósł ostatecznie o zasądzenie od powoda głównego K. H.kwoty 24.565,92 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu wzajemnego do dnia zapłaty. Pozwany uznał koszt usunięcia wad wskazany w opinii biegłego sądowego w kwocie 17.114,34 zł. Podtrzymał także roszczenie o zapłatę kary umownej w kwocie 4.095,58 zł oraz dotyczące odszkodowania za utracone mienie (kabina, prysznicowa) w wysokości 3.356,00 zł.

Wyrokiem z dnia 14 marca 2012 r. Sąd Rejonowy (...)w Warszawie zasądził od pozwanego P. M.na rzecz powoda K. H.kwotę 5.738,64 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 0,15% za każdy dzień zwłoki od dnia 16 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty (pkt 1); umorzył postępowanie w zakresie żądania powoda K. H.co do kwoty 22.623,75 zł (pkt 2); oddalił powództwo powoda K. H.w pozostałej części (pkt 3); zasądził od pozwanego K. H.na rzecz powoda P. M.kwotę 17.114,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 października 2010 r. do dnia zapłaty (pkt 4); umorzył postępowanie w zakresie żądania P. M.co do kwoty 12.164,93 zł (pkt 5); oddalił powództwo P. M. w pozostałej części (pkt 6) i orzekł o kosztach postępowania (pkt 7 i 8).

Powyższe rozstrzygnięcie w zakresie pkt 3, 4, 7 i 8 zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego;

P. M.i K. H. w dniu 3.09.2009 r. zawarli umowę, przedmiotem której było wykonanie robót budowlanych w mieszkaniu inwestora. Zakres i wartość robót określać miał kosztorys ofertowy wykonawcy, pozostający w załączeniu umowy.

Roboty budowlane w mieszkaniu pozwanego zostały wykonane pod względem technicznym i jakościowym na przeciętnym poziomie, co oznacza że nie wszystkie roboty były wykonane nieprawidłowo. Generalnie należy ocenić ogólny standard prac w lokalu P. M.. wykonane przez powoda, na 25 - 30%. Część ewentualnych usterek obecnie jest już naprawiona. Szereg prac wymaga dalszych poprawek, na przykład: zabezpieczenie kontaktów, poprawki malarskie elementów ozdobnych z gipsu na suficie, przemalowanie grzejników radiatorowych po przeszlifowaniu, zerwanie i ponowne położenie glazury w łazience i we z powodu popękanych płytek glazury, nierówna posadzka, oczyszczenie i przeszlifowanie stolarki drzwi wewnętrznych. Z uwagi na ww. usterki koszt prac z nimi związanych wynosi 17.584,84, które musi ponieść pozwany, by je naprawić. Jednocześnie kwotę dochodzoną przez powoda K. H.z tytułu ww. prac od pozwanego P. M.należy ocenić na poziomie 6.418,25 zł, przy czym istotnie część kwot - w opinii biegłego sądowego - za wykonane prace została przez powoda zawyżona (na przykład rachunki za prace hydrauliczne czy też za prace malarskie). Prace budowlane - zgodnie z przyjętymi standardami i wymogami sztuki budowlanej powinny być szczegółowo udokumentowane. Ostatecznie zostało przyjęte przez Sąd Rejonowy, że wartość nakładów niezbędnych na usunięcie usterek w lokalu P. M. wynosi 17.114,34 zł, wartość zaś kwoty do zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda to 5.738,64 zł.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd Rejonowy wskazał, iż w zakresie powództwa głównego powód K. H. wystąpił pierwotnie o zasądzenie na swą rzecz od pozwanego kwoty 29.042,00 zł wraz z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 16.12.2009 r. do dnia zapłaty w wysokości 0,15% za każdy dzień zwłoki. Ostatecznie wartość kwoty związanej z jego żądaniem została przez biegłego sądowego określona na poziomie 5.738,64 zł. Powód nie zakwestionował tej kwoty, wskazał w swym ustnym stanowisku że nie zgłasza zastrzeżeń w tej mierze do opinii biegłego

sądowego, zgadza się z nią. Dlatego też - w konsekwencji powyższego - wystąpił on ostatecznie o zasądzenie na swą rzecz kwoty wynikającej z ww. opinii, w pozostałym zaś zakresie cofnął pozew i zrzekł się dochodzonego roszczenia.

Sąd I instancji wskazał, iż przed zamknięciem rozprawy powód wskazał, że wnosi o zasądzenie na swą rzecz dodatkowo kwoty 2.430,00 zł tytułem prac związanych z zawieszeniem luster, wywiezieniem gruzu na co nie została wystawiona faktura.

W ocenie Sądu Rejonowego nie było możliwości by kwotą ową uwzględnić, gdyż pozwany, obecny na rozprawie, wskazał że kwota powyższa została przez niego opłacona, wobec zaś braku dowodu na ww. okoliczność (art. 6 k.c.) i nieuznaniem jej przez P. M. nie było możliwości rozstrzygnięcia, że żądanie jest w tym zakresie zasadne.

Sąd Rejonowy odnosząc się do pozwu wzajemnego jako podstawę prawną roszczenia wskazał art. 471 k.c. wraz ze wskazanymi w tej części uzasadnienia przepisami prawa.

Pierwotnie żądanie pozwu wzajemnego dotyczyło kwoty 36.730,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia żądania do dnia zapłaty. W wyniku modyfikacji powództwa - po sporządzeniu przez biegłego sądowego opinii sądowej - pełnomocnik pozwanego/powoda wzajemnego wniósł o zasądzenie od K. H. kwoty 24.565,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu wzajemnego do dnia zapłaty. W piśmie procesowym P. M. uznał koszt usunięcia wad wskazany w opinii biegłego sądowego w kwocie 17.114,34 zł. Podtrzymał także roszczenie o zapłatę kary umownej w kwocie 4.095,58 zł oraz dotyczące odszkodowania za utracone mienie (kabina prysznicowa) w wysokości 3.356,00 zł. Te więc cząstkowe kwoty składały się ostatecznie na żądanie P. M.. Kwota nakładów niezbędnych na usunięcie usterek w lokalu pozwanego wynosiła 17.114,34 zł, wynikała bezpośrednio z opinii biegłego sądowego i nie została ona zakwestionowana. Zdaniem Sądu Rejonowego jest ona zasadna.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód zaskarżając go w części co do pkt 3,4,7 i 8, zarzucając mu:

- obciążenie powoda dwukrotnie kwotą 17.114,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi, gdyż pierwszy raz suma ta wynikała z opinii uzupełniającej eksperta sądowego z dnia 06 czerwca 2011 r. i jest składnikiem sumy, z której została ustalona kwota do zapłaty na rzecz powoda. Drugi raz Sąd tą samą kwotą obciążył powoda w 4 punkcie wyroku mimo, iż nie kwestionował opinii eksperta i wielokrotnie w trakcie przewodu procesowego i w uzasadnieniu wyroku powoływał się na tą ekspertyzę;

- iż, kwota 2147 zł stanowi wartość dwóch lusterek zamontowanych w łazience remontowanego mieszkania i koszt wywozu gruzu, którą to powód zapłacił. Biegły uznał tylko ten materiał, na który były wystawione faktury, a pozwany na lustra i wywóz gruzu faktur nie chciał ponieważ dodatkowo zapłaciłby VAT.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 2147 zł oraz uchylenie pkt 3 i 7 oraz obciążenie kosztami postępowania pozwanego.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień w zakresie zastosowania prawa materialnego. Rozważania Sądu Rejonowego są wystarczająco wszechstronne i należyte osadzone zarówno w przepisach prawa i materiale dowodowym sprawy. Sąd Okręgowy przyjmuje te rozważania za swoje, w związku z czym nie ma potrzeby ponownego powielania ich treści.

Za bezzasadny należy uznać zarzut skarżącego - który nie kwestionując rozstrzygnięcia w przedmiocie zasądzenia od niego kwoty 17.114,34 zł - podnosi jedynie, „że dwukrotnie został obciążony w/w kwotą”.

Sprawa niniejsza toczyła się bowiem z powództwa K. H.przeciwko P. M.o zapłatę z tytułu wykonanych prac w lokalu pozwanego oraz z powództwa wzajemnego P. M.przeciwko skarżącemu z tytułu poczynionych przez powoda wzajemnego nakładów niezbędnych do usunięcia usterek, z tytułu kary umownej odszkodowania za utracone mienie. W tej sytuacji Sąd Rejonowy zobowiązany był wydać osobno rozstrzygnięcie co do pozwu głównego i wzajemnego, co też uczynił. Z opinii biegłego sądowego dopuszczonego na okoliczność wyliczenia kosztów wartości prac i rozliczeń stron z nich wynikających wynika, że wartość nakładów niezbędnych na usunięcie usterek w lokalu P. M.wynosi 17.114,34 zł, które musi ponieść pozwany, wartość zaś kwoty do zapłaty przez P. M.na rzecz K. H.z tytułu wykonanych prac w lokalu pozwanego to 5.738,64 zł. Opinia nie była kwestionowana przez strony (zarówno powód, jak i pozwany uznał w/w kwoty podane przez biegłego), dlatego w pkt 4 wyroku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego wzajemnego K. H.na rzecz powoda wzajemnego kwotę 17.114,34 zł tytułem poczynionych przez powoda wzajemnego niezbędnych nakładów na lokal, pkt zaś 1 od P. M. na rzecz K. H.kwotę 5.738,64 zł tytułem zwrotu kosztów za wykonane przez powoda głównego prace w przedmiotowym lokalu pozwanego.

Odnosnie żądania powoda zasądzenia kwoty 2147 zł z tytułu prac związanych z zawieszeniem luster i wywiezieniem gruzu, to zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że powód nie dowiódł podstawy do żądania od pozwanego w/w kwoty. Zresztą powód na rozprawie w dniu 14 marca 2012 r. oświadczył, że na powyższe usługi nie została wystawiona faktura.

Zgodnie z podstawową zasadą procedury cywilnej, wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zasada ta została powtórzona w art. 232 zd. 1 kpc, w myśl którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przytoczone regulacje oznaczają, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na twierdzącym, a nie na przeczącym. Jeżeli zatem strona nie przedstawi dowodów, to należy uznać, że dany fakt nie został wykazany.

Również rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie kosztów postępowania uznać należy za prawidłowe.

W niniejszej sprawie powód wzajemny – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika - zgłosił żądanie zasądzenia m.in. kosztów postępowania w zakresie cofniętej przez pozwanego wzajemnego części powództwa. Stosownie do treści art. 98 k.p.c. § 1 strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W doktrynie prawniczej przyjmuje się, że umorzenie postępowania stawia stronę powodową w roli strony przegrywającej spór, jeżeli cofnęła pozew, zrzekając się niezaspokojonego roszczenia. W związku z powyższym brak jest podstaw, aby nie obciążać pozwanego wzajemnego kosztami postępowania od roszczenia cofniętego. Powód wzajemny – jako strona wygrywająca - poniósł koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika profesjonalnego, który podjął czynności w sprawie, należy mu się ich zwrot.

W pozostałej części koszty zostały prawidłowo stosunkowo rozdzielone na zasadzie art. 100 k.p.c. zd. pierwsze. W przypadku bowiem częściowego uwzględnienia żądań stron sąd w oparciu o względy słuszności może dokonać bądź wzajemnego zniesienia kosztów, bądź stosunkowego rozdzielenia kosztów, które polega na wyważonym rozłożeniu kosztów pomiędzy stronami, odpowiednio do wysokości, w jakiej zostały poniesione, oraz stosownie do wyniku postępowania (stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia żądań). Żądania powoda, jak i pozwanego zostały uwzględnione częściowo, a częściowo – bądź umorzone, bądź oddalone, dlatego brak podstaw aby w całości obciążać jedynie powoda wzajemnego – jak chce tego skarżący.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.